

محمود خسروی^۱

حمید نظری پور^۲

کاربرد تحلیل خوشه‌ای در شناسایی ویژگی‌های روزهای بارشی (ایستگاه خاش)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۰۸/۱۱ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۱۲/۰۶

چکیده

در این مقاله داده‌های بارش روزانه خاش از اول فروردین ۱۳۶۵ تا آخر بهمن ۱۳۸۶ خورشیدی برای شناسایی ویژگی‌های روزهای بارشی بررسی شد. ابتدا روزهای بارشی استخراج شده و چندین پارامتر بارشی برای آنها تعریف گردید. سپس بر اساس پارامترهای تعریف شده برای ۵۶۷ روز بارشی، یک ماتریس ۴۲۵×۱۱ تشکیل شد. تحلیل خوشه‌ای پایگانی با روش ادغام وارد روی ماتریس ۴۲۵×۱۱ اعمال گردید و بر اساس آن در خاش شش نوع متفاوت تیپ روزهای بارشی شناسایی شد.

۲- استادیار گروه جغرافیای طبیعی دانشگاه سیستان و بلوچستان.

۱- دانشجوی دکتری جغرافیای طبیعی (اقلیم شناسی در برنامه ریزی محیطی) دانشگاه سیستان و بلوچستان.

کلید واژه‌ها: بارش، تحلیل خوشه‌ی، تیپ‌های روزهای بارشی، خاش.

مقدمه

تحلیل خوشه‌ای یکی از روش‌های آماری است که در زمینه کاهش داده‌ها و پیدا کردن گروه‌های واقعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. دسته‌بندی کردن بر اساس مشابهت‌ها یا عدم مشابهت‌ها انجام می‌شود. به عبارت دیگر تحلیل خوشه‌ای روشی است آماری که مجموعه‌ای از افراد را بر حسب اندازه همانندی میان آنها خوشه می‌کند. بنابراین هر خوشه، گروهی است که افراد تشکیل دهنده آن بیشترین همانندی را با یکدیگر دارند. هدف از تحلیل خوشه‌ای تشکیل گروه‌های همگن از افراد مختلف است (گرستن گاربه، ۱۹۹۹، ۱۴۸). این تحلیل به دو روش انجام می‌پذیرد: یکی روش پایگانی و دیگری روش ناپایگانی. در روش پایگانی تعداد گروه‌ها در هر یک از سطوح طبقه بندی متفاوت است و هر فرد منحصرًا به یک گروه معین تعلق پیدا می‌کند و امکان جابجائی آن وجود ندارد (باچر، ۱۹۹۶، ۴۲۴). در روش ناپایگانی هر فرد به گروه معینی اختصاص پیدا نمی‌کند بلکه درجه تعلق آن به هر یک از گروه‌ها تعیین می‌شود (استات سافت، ۱۹۹۴، ۳۲۳).

ممکن است همانندی افراد بر حسب یک صفت اندازه‌گیری شود که در این صورت خوشه‌بندی را تک صفتی می‌نامیم. اگر همانندی بر حسب چند صفت اندازه‌گیری شود خوشه‌بندی چند صفتی نامیده می‌شود. اندازه‌گیری همانندی، پایه اصلی هر تحلیل خوشه‌ای است. روش‌های گوناگونی برای اندازه‌گیری همانندی پیشنهاد شده که هر یک بسته به ماهیت موضوع مورد بررسی کارایی دارند. یک شاخص همانندی مناسب فاصله میان افراد را از حیث صفت یا صفات مورد بررسی می‌سنجد.

اقلیم‌شناسان از تحلیل خوشه‌ای برای اهداف مختلف اقلیمی در مقیاس‌های مکانی متفاوت، استفاده‌های فراوانی کرده‌اند. کوفمن و روسو مبنای طبقه‌بندی داده‌ها با استفاده از تحلیل خوشه‌ای را مورد بررسی قرار داده‌اند (کوفمن و روسو، ۱۹۹۰، ۱۶۸). دومروس و همکاران به روش تحلیل مولفه‌های اصلی و تحلیل خوشه‌ای روی بارش ماهانه ۷۱ ایستگاه کشور سه

مؤلفه اصلی و پنج رژیم بارش در ایران شناسایی کرده‌اند (دومروس و همکاران، ۱۹۹۸، ۱۵۲). جکسون و همکاران به مقایسه نتایج بکارگیری روش‌های مختلف تحلیل خوشه‌ای در طبقه‌بندی اقلیمی ایستگاه‌های باران سنجی منطقه حاره پرداخته‌اند (جکسون و همکاران، ۱۹۹۸، ۹۹۱). رومرو و همکاران طبقه‌بندی الگوهای گردش جوی پدید آورنده بارش‌های سنگین در اسپانیا را به این روش شناسایی کرده‌اند (رومرو و همکاران، ۱۹۹۹، ۷۷۵). سینگ مؤلفه‌های اصلی سال‌های پربارش، عادی و کم بارش هند را به روش تحلیل خوشه‌ای بررسی کرده است (سینگ، ۱۹۹۹، ۶۴۲). لی تمانبه کمک تحلیل خوشه‌ای داده‌های فشار و ارتفاع ژئوپتانسیل تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال را طبقه‌بندی کرده و رابطه تیپ‌های همید حاصله را با بارش‌های حوضه مدیترانه بررسی کرده است (لی تمان، ۲۰۰۰، ۱۶۸). بالدوین و همکاران برای طبقه‌بندی مناطق بارشی روش تحلیل خوشه‌ای را به کار برده‌اند (بالدوین و همکاران، ۲۰۰۲، ۳). علیجانی نواحی گرمایی آذربایجان را به روش تحلیل خوشه‌ای تفکیک نموده است (علیجانی، ۱۳۷۲، ۸۷). حیدری و علیجانی نخستین طبقه‌بندی‌های اقلیمی ایران را با استفاده از تحلیل‌های چند متغیره ارائه کرده‌اند (حیدری و علیجانی، ۱۳۷۸، ۶۳). ترابی و همکاران با استفاده از روش تحلیل خوشه‌ای ایران را به پنج قلمرو اقلیمی (خزری، سرد کوهستانی، گرم نیمه خشک، گرم خشک و گرم خشک ساحلی) طبقه‌بندی کرده‌اند (ترابی و همکاران، ۱۳۸۰، ۴۴). علیجانی تیپ‌های هوای باران‌آور تهران را براساس محاسبه چرخندگی شناسایی نموده است (علیجانی، ۱۳۸۱، ۱۱۵). مسعودیان از راه تحلیل عاملی روی بارش ماهانه ۱۲۰ ایستگاه کشور سه عامل را تشخیص داده که قلمرو مکانی آنها با آنچه دومروس و همکاران (دومروس و همکاران، ۱۹۹۸، ۱۵۲) به دست آورده‌اند یکی است (مسعودیان، ۱۳۸۲، ۸۰). عطائی پهنه‌بندی نواحی بارشی ایران را با استفاده از روش‌های آماری (تحلیل مؤلفه اصلی، تحلیل عاملی و تحلیل خوشه‌ای) انجام داده و به مقایسه نتایج حاصل از هر کدام پرداخته است. ایشان برای ایران هفت پهنه بارشی به روش تحلیل خوشه‌ای به دست آورد (عطائی، ۱۳۸۳، چکیده). گرامی مطلق پهنه‌بندی اقلیمی استان بوشهر را با استفاده از تحلیل خوشه‌ای انجام داده و شش پهنه اقلیمی را متمایز کرده است (گرامی مطلق، ۱۳۸۳، چکیده). مسعودیان از راه

تحلیل خوشه‌ای درصد بارش ماهانه ایران، دوازده رژیم بارش مختلف در کشور شناسائی کرده که نسبت به پنج رژیم بارشی دومروس و همکاران (دومروس و همکاران، ۱۹۹۸، ۱۵۲) جزئیات بیشتری را آشکار می‌کند (مسعودیان، ۱۳۸۴، ۴۷). مسعودیان و عطایی با انجام تحلیل خوشه‌ای بر روی نزدیک به نیم سده بارش ماهانه ایران پنج ناحیه بارشی شناسایی کرده‌اند (مسعودیان و عطایی، ۱۳۸۴، ۱). محمدی و مسعودیان به کمک تحلیل خوشه‌ای تیپ‌های همدید ایستگاه سنندج را بررسی کرده و با الگوهای گردشی سطح ۵۰۰ هکتوپاسکال ارتباط داده‌اند (محمدی و مسعودیان، ۱۳۸۶، ۳۹). نظری‌پور به تحلیل همدیدی بارش‌های سنگین استان بوشهر پرداخته و بارش‌های استان بوشهر را به کمک تحلیل خوشه‌ای تیپ‌بندی نموده است (نظری‌پور، ۱۳۸۶، چکیده). نظری‌پور و خوشحال دستجردی به بررسی تیپ‌های همدید هوای ایستگاه نائین پرداخته‌اند (نظری‌پور، ۱۳۸۶، ۱۱۴). نظری‌پور و خسروی به بررسی نقش الگوهای موجد بارش‌های فوق سنگین در کاهش خسارات سیل در استان بوشهر پرداخته‌اند و ویژگی‌های بارش‌های منجر به سیل را به کمک تحلیل خوشه‌ای طبقه‌بندی نموده‌اند (نظری‌پور و خسروی، ۱۳۸۸، ۱۱۲). نظری‌پور و خوشحال به بررسی و شناسایی تیپ‌های همدید اقلیمی ایستگاه خور و بیابانک در طول دوره آماری (۲۰۰۴-۱۹۸۵) پرداخته و سه تیپ متفاوت اقلیمی به صورت بهاری-پائیزی، تابستانی گرم و خشک و زمستانی کم باران را با کمک تحلیل خوشه‌ای استخراج و معرفی نموده‌اند (نظری‌پور و خوشحال، ۱۳۸۶، ۲۷).

با توجه به اهمیت بارش برای کشور خشکی مانند ایران تاکنون پژوهش‌های فراوانی درباره ویژگی‌های بارش کشور انجام گرفته است. با این حال هنوز هم نادانسته‌ها در باره این عنصر اقلیمی سرکش و متغیر فراوان است. بارش پدیده‌ای است اقلیمی که مقدار آن در مکان پیوسته تغییر می‌کند. برای کشور پهناوری همچون ایران که از تنوع اقلیمی زیادی برخوردار است، شناسایی تیپ‌های همدید اقلیمی خواه بر حسب یک متغیر اقلیمی باشد خواه بر حسب چندین متغیر انجام پذیرد، گذشته از سودمندی‌های عملی از دیدگاه نظری نیز ارزشمند است. چون به درک علت شکل‌گیری آب و هوای کشور و عوامل دخیل در آن کمک می‌کند.

شناسایی تیپ‌های بارشی نیز می‌تواند ویژگی‌های بارشی یک ایستگاه و منطقه را آشکار سازد و علل نوسانات بارشی را برای یک مکان روشن کند. تبیین ویژگی‌های هر یک از این تیپ‌های بارشی برای درک رفتار دیگر پدیده‌های محیطی که تحت تاثیر بارش هستند سودمند است.

شهرستان خاش در جنوب شرق ایران و در استان سیستان و بلوچستان قرار دارد. ایستگاه سینوپتیک خاش در ۲۸ درجه و ۱۳ دقیقه عرض جغرافیایی شمالی و ۶۱ درجه و ۱۲ دقیقه طول جغرافیایی شرقی قرار دارد که ارتفاع آن از سطح دریا ۱۳۹۴ متر می‌باشد (شکل ۱).

مواد و روش‌ها

داده‌های مربوط به این پژوهش، داده‌های بارش روزانه ایستگاه خاش از اول فروردین ۱۳۶۵ تا آخر بهمن ۱۳۸۶ خورشیدی می‌باشند. ابتدا ویژگی‌های بارشی اعم از آهنگ تغییرات سالانه (شکل ۲) و ماهانه بارش (شکل ۳) و توزیع فصلی بارش (شکل ۴) و مقدار بارش (شکل ۵) برای دستیابی به یک دید کلی از بارش خاش مطالعه گردید. سپس روزهای بارشی (بالاتر از ۰/۱ میلی متر) استخراج گردید. فراوانی روزهای بارشی ۵۶۷ روز در دوره مورد مطالعه می‌باشد. بر این اساس ماتریس ۵۶۷×۱۱ برای روزهای بارشی به دست آمد. سپس پارامترهای سال و ماه رخداد و روز شروع و پایان بارش و فراوانی ماهانه، اوج بارش ماهانه، مجموع بارش ماهانه، دوام روزانه بارش، اوج بارش روزانه، مجموع بارش روزانه و شدت روزانه بارش برای روزهای بارشی محاسبه گردید (جدول ۱). بر اساس این پارامترها ابعاد ماتریس اولیه به ۴۲۵×۱۱ تغییر یافت. علت کاهش ابعاد ماتریس به این خاطر می‌باشد که موج‌های بارشی به یک روز بارشی تبدیل می‌گردند. مثلاً بارشی که از دوام بیشتر از یک روز برخوردار است در یک سطر قرار می‌گیرد. در صورتی که در ماتریس اولیه روزهای بارشی قرار دارند و هر روز یک سطر را به خود اختصاص می‌دهد (جدول ۱). سپس متغیرهای سال، ماه، روز شروع و روز پایان از فرایند تحلیل کنار گذاشته شدند. در نهایت این متغیرها برای تحلیل مورد استفاده قرار می‌گیرند. از این پس این ماتریس اساس دآوری‌ها درباره تیپ‌های روزهای

بارشی قرار گرفت. چون داده‌ها دارای یکاهای مختلفی هستند پیش از انجام تحلیل، استانداردسازی ضروری است تا وزن همه متغیرها در تفکیک تیپ‌های بارشی یکسان باشد. چون در اینجا هدف تنها هم وزن کردن متغیرها بود از رابطه زیر برای استانداردسازی استفاده شد (رابطه ۱).

$$STND_{ij} = \frac{Data_{ij} - Min_j}{Max_j - Min_j} \quad \text{رابطه ۱: قرارداد استاندارد سازی داده‌ها}$$

$STND_{ij}$ مقدار استاندارد شده متغیر j ام در روز i ام؛ $Data_{ij}$ مقدار متغیر j ام در روز i ام؛ Min_j مقدار کمینه متغیر j ام؛ Max_j مقدار بیشینه متغیر j ام. در استاندارد سازی مقدار هر داده از میانگین آن کم شده و بر انحراف معیار آن تقسیم می شود. میانگین ماتریس استاندارد شده صفر و انحراف معیار آن یک می باشد. فرمول استاندارد سازی به شکل ساده عبارت است از:

$$Z_i = \frac{X_i - \bar{X}}{S} \quad \text{رابطه (۲) فرمول محاسبه نمرات استاندارد}$$

در این حالت S انحراف معیار، \bar{X} میانگین و X_i مقدار هر متغیر می باشد. انحراف معیار شاخص اصلی پراکنندگی مقادیر صفات نسبت به میانگین محسوب می شود و با جذر واریانس برابری می کند. $S = \sqrt{V_{(x)}}$ و یا اینکه $S^2 = V_{(x)}$. انحراف معیار را با σ نیز نشان می دهند. فرمول اصلی واریانس نیز بدین صورت است:

$$V_{(x)} = \frac{\sum N_i (X_i - \bar{X})^2}{N} \quad \text{رابطه (۳) فرمول اصلی واریانس}$$

بنابراین ماتریس ($std_{611 \times 8}$) مبنای محاسبه فواصل اقلیدسی قرار گرفت. چون قبل از انجام دسته‌بندی هیچ ایده‌ای درباره تعداد گروه‌ها وجود ندارد، انجام تحلیل خوشه‌ای برای شناسایی دسته‌ها عملی به نظر می رسد. در این صورت تمام متغیرها تک تک با همدیگر مقایسه می شوند تا درجه همانندی آنها با یکدیگر آشکار شود و سپس تمامی آنها بر حسب درجه همانندی با یکدیگر خوشه می شوند. بنابراین در یک تحلیل خوشه‌ای دو گام اساسی وجود دارد: گام اول محاسبه درجه همانندی افراد با یکدیگر و گام دوم چگونگی ادغام (پیوند) افراد بر حسب درجه همانندی آنها با یکدیگر است. بسته به روشی که برای محاسبه درجه همانندی و چگونگی ادغام انتخاب می کنیم یک تحلیل خوشه‌ای را می توان به شیوه‌های مختلفی اجرا

کرد. برای محاسبه درجه همانندی روش‌های مختلفی پیشنهاد شده است. در مطالعات اقلیمی در مواردی که مقیاس متغیرها متفاوت و دامنه‌ها نیز مختلف می‌باشند مانند داده‌های این پژوهش، برای محاسبه درجه ناهمانندی از فاصله اقلیدسی به صورت زیر استفاده می‌شود (رابطه ۴).

(۴-الف) قرارداد محاسبه فواصل اقلیدوسی برای ماتریس استاندارد شده

$$d_{rs}^2 = (X_r - X_s)(X_r - X_s)'$$

(۴-ب) قرارداد محاسبه فواصل اقلیدوسی استاندارد شده برای ماتریس استاندارد شده

$$d_{rs}^2 = (X_r - X_s)D^{-1}(X_r - X_s)'$$

بنابراین پس از محاسبه فاصله اقلیدوسی بر روی ماتریس استاندارد شده $S = \text{std } 611 \times 8$ ماتریس فاصله D به دست آمد. پس از اندازه‌گیری درجه همانندی باید شیوه‌ای برای ادغام اقلیمی که بالاترین همانندی را نشان داده‌اند، به کار برد. شیوه‌های مختلفی برای ادغام معرفی شده‌اند که از آن جمله‌اند: پیوند کامل، پیوند متوسط، پیوند وزنی، پیوند مرکزی، پیوند میانه و پیوند وارد. در این مطالعه مانند مطالعات اقلیم شناسی از روش ادغام وارد استفاده شده که به صورت زیر می‌باشد (رابطه ۳).

$$d(r, s) = \frac{n_r n_s d_{rs}^2}{(n_r + n_s)} \quad (۳) \text{ قرارداد محاسبه ادغام از روش وارد}$$

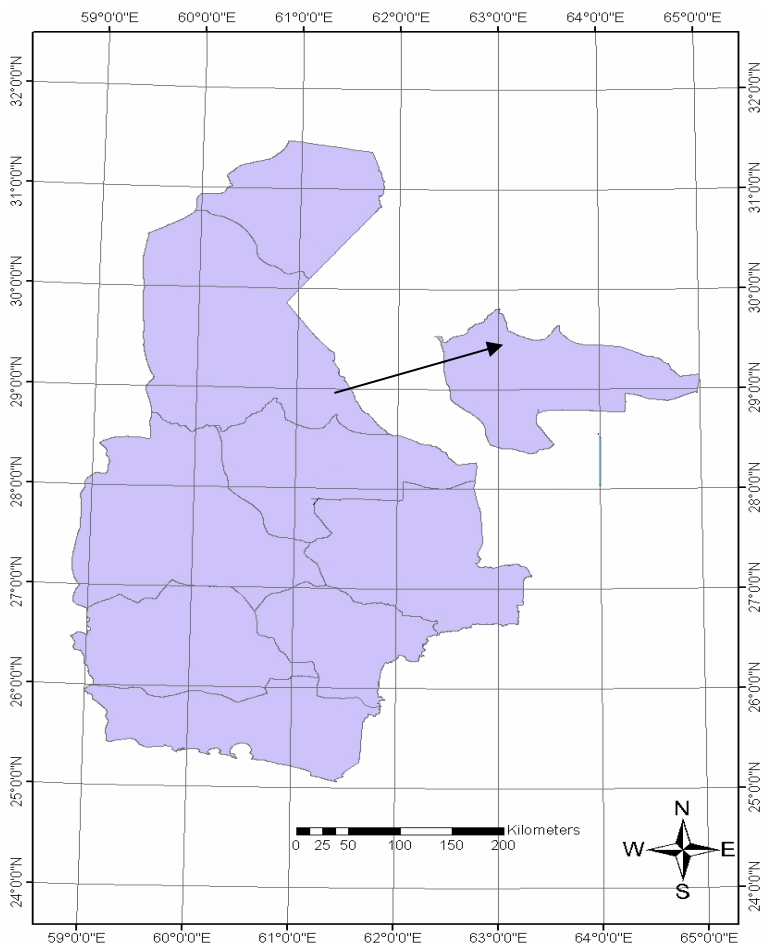
در اینجا d_{rs}^2 فاصله بین گروه I و گروه S است که به روش وارد به دست آمده باشد. زیرا در این صورت میزان پراش درون گروهی به حداقل و همگنی گروه‌های حاصله به حداکثر می‌رسد. در روش وارد یک عضو در خوشه‌ای قرار می‌گیرد که واریانس درون خوشه جدید کمترین مقدار ممکن باشد.

در این صورت نمودار خوشه‌ای را بر مبنای روش‌های یاد شده برای داده‌های بارش ترسیم نموده (شکل ۷) و با توجه به آن، شش تیپ روزهای بارشی به عنوان تیپ‌های اصلی برای خاش به دست آمد (شکل ۹). نمودار افقی تعداد تیپ‌ها و نمودار عمودی اختلاف ارتفاع تیپ-

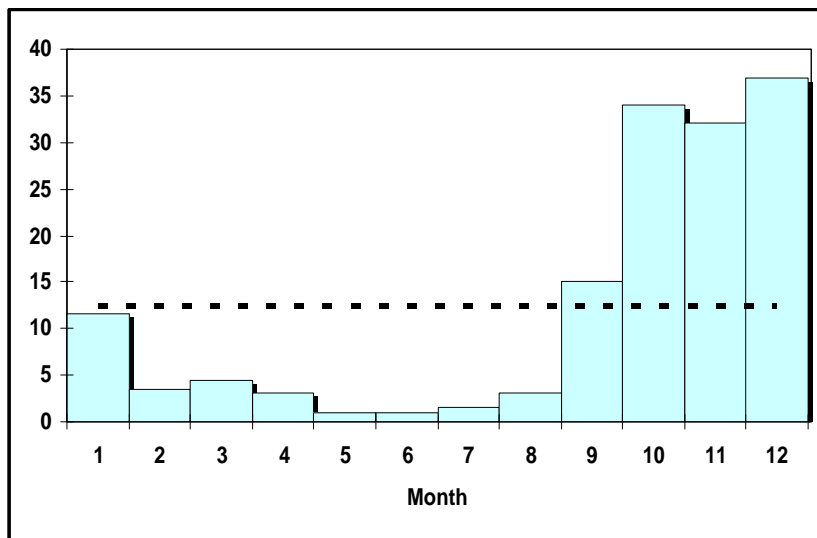
ها را نسبت به یکدیگر نشان می‌دهد. در تحلیل خوشه‌ای نقطه برش خوشه‌ها، تعداد تیپ‌های همدید یا الگوهای نقشه‌ای را معین می‌کند (مرحله تعداد خوشه‌ها). همانند مرحله انتخاب تعداد مؤلفه‌ها روش‌های مختلفی برای تعیین تعداد خوشه‌ها وجود دارد که اغلب آنها تجربی‌اند. کالکستاین و کولیگان (۱۹۸۶) به این منظور از نمودار پلکانی ضرائب همجوشی استفاده کرده‌اند در صورتی که کالکستاین و همکاران (۱۹۸۷) ضریب تعیین را برابر یک در نظر گرفتند و نقاط شکست شیب نمودار پلکانی را معرف نقاطی دانستند که خوشه‌های ناهمانند اجباراً در هم ادغام شده‌اند. در نهایت انتخاب تعداد خوشه‌ها طبیعتی سلیقه‌ای دارد. این انتخاب معمولاً متکی بر دانش و معلومات محقق از تعداد تیپ‌های همدید یا الگوهای نقشه‌ای است. بعد از برآورد تعداد تیپ‌های بارشی، ویژگی‌های هر تیپ روزهای بارشی محاسبه گردید. به طور خلاصه مراحل به دست آوردن تیپ‌های روزهای بارشی از قرار زیر است. علاقمندان می‌توانند برای درک جزئیات بیشتر به (یارنال، ۱۹۹۳، ۱۴۰-۹۷) مراجعه نمایند.

به طور خلاصه مراحل تولید تیپ‌های بارشی از قرار زیر می‌باشد:

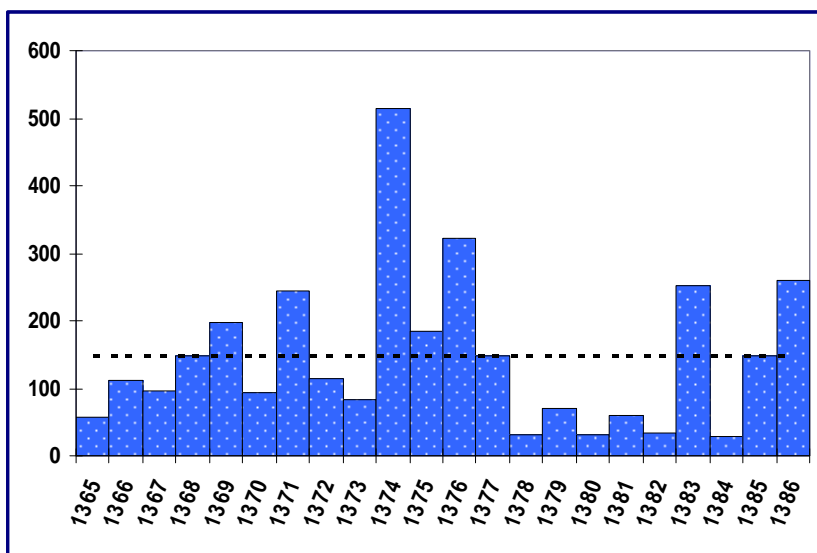
- ۱- انتخاب داده‌ها
- ۲- انتخاب نوع حالت تجزیه
- ۳- انتخاب نوع ماتریس پراکنش (ماتریس همبستگی و استاندارد سازی داده‌ها)
- ۴- اجرای تحلیل خوشه بندی (الف) محاسبه فواصل (فاصله اقلیدوسی)
(ب) ادغام (روش وارد)
- ۵- محاسبه تعداد خوشه‌ها
- ۶- برآورد نقطه برش خوشه‌ها
- ۷- برآورد خوشه هر روز
- ۸- طبقه‌بندی روزها
- ۹- محاسبه ویژگی‌های هر خوشه.

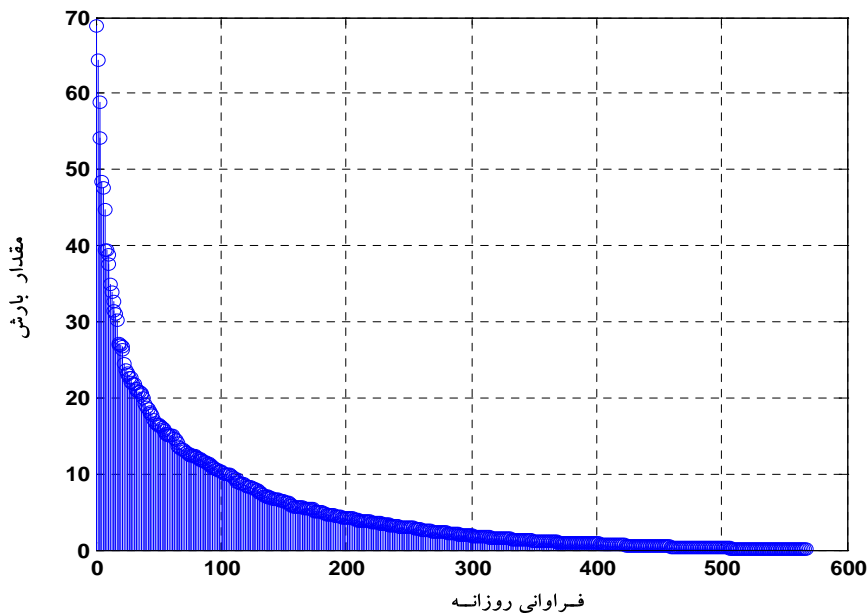
شکل ۱: موقعیت شهرستان خاش در استان سیستان و بلوچستان در جنوب شرق ایران

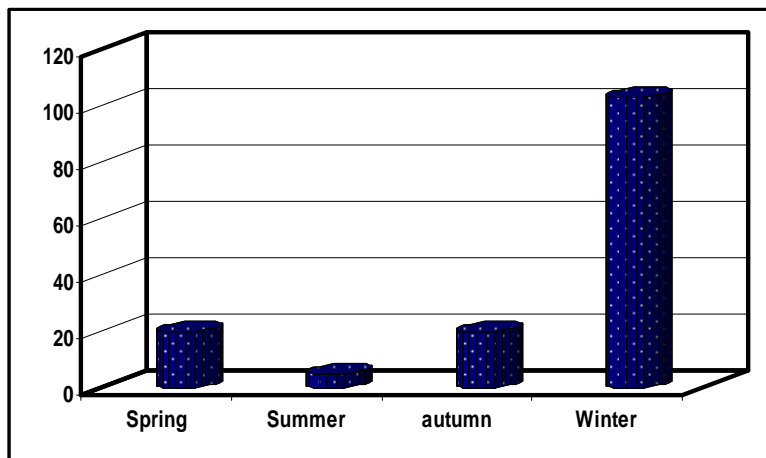
شکل ۳: آهنگ تغییرات ماهانه بارش زاهدان (۲۰۰۵-۱۹۶۶)

شکل ۲: آهنگ تغییرات سالانه بارش زاهدان (۲۰۰۵-۱۹۶۶)

شکل ۵: نمودار فراوانی روزهای بارشی به مقدار بارش (۱۹۶۶-۲۰۰۵)

شکل ۴: آهنگ توزیع فصلی بارش زاهدان به میلی متر (۱۹۶۶-۲۰۰۵)

جدول ۱: نمونه سطرهای ابتدا و انتهای آرایه داده‌های خوشه‌های بارشی خاش

سال	ماه	روز شروع	روز پایان	فراوانی ماهانه	اوج بارش ماهانه	مجموع بارش ماهانه	دوام روزانه	اوج بارش روزانه	مجموع بارش روزانه	شدت بارش
1365	1	12	12	2	2.8	3	1	2.8	2.8	2.8
1365	1	21	21	2	2.8	3	1	0.2	0.2	0.2
1365	2	2	2	1	0.3	0.3	1	0.3	0.3	0.3
1365	3	17	17	1	0.4	0.4	1	0.4	0.4	0.4
1365	8	4	4	1	0.5	0.5	1	0.5	0.5	0.5
1386	10	21	26	9	68.8	177.6	1	68.8	177.6	19.7
1386	11	4	4	4	3.4	4	1	0.2	0.2	0.2
1386	11	7	8	4	3.4	4	2	3.4	3.6	1.8
1386	11	12	12	4	3.4	4	1	0.2	0.2	0.2

بحث و نتایج

بارش از مهم‌ترین عناصر اقلیمی مناطق خشک و کشور ایران می باشد. این عنصر اقلیمی از سرشتی تغییرپذیر برخوردار بوده و تغییرات زمانی و مکانی زیادی را از خود در پهنه ایران زمین نشان می دهد. هر گونه پژوهش در مورد این عنصر حساس اقلیمی می بایست با احتیاط انجام گیرد.

تفاوت مکانی بارش در ایران بسیار زیاد می باشد و این تفاوت‌ها از یک سو به طبیعت رفتار مکانی بارش باز می گردد که اساساً متغیری سرکش است و تغییرات مکانی شدیدی از خود نشان می دهد و از سوی دیگر، تنوع منشا بارش در نقاط مختلف ایران سبب گردیده تا در هر نقطه مقدار ریزش‌های جوی و زمان بارش متفاوت باشد. بررسی نحوه توزیع مکانی بارش در استان سیستان و بلوچستان نشان می دهد که بیشترین مقدار بارش در محدوده ایستگاه‌های مرتفع (خاش و زاهدان) رخ می دهد. بیشینه‌های بارش نیز مربوط به این دو ایستگاه می باشد (شکل ۶). علاوه بر بزرگی تغییرات مکانی بارش در سطح استان، تغییرات زمانی بارش نیز بسیار زیاد می باشد. تغییرات زمانی بارش به زمان دریافت بارش مربوط می باشد و در مقیاس سال، فصل، ماه و روز قابل بررسی می باشد.

متوسط بارش سالانه ایستگاه خاش (۱۳۸۶-۱۳۶۵ شمسی) ۱۴۷ میلی متر می باشد که از تغییرات زمانی بسیار زیادی برخوردار است. توزیع سالانه بارش ایستگاه خاش بسیار نامتعادل بوده و از توزیع زمانی نایکخواختی برخوردار است. ضریب تغییرات سالانه بارش خاش بسیار بالا بوده و بیش از ۸۰ درصد می باشد. علامت نقطه چین در روی نمودار بیانگر متوسط بارش سالانه می باشد که نشان می دهد از ۲۲ سال آماری فقط ۷ سال بارش بالاتر از متوسط و سه سال نیز در حد متوسط سالانه بوده است. تعداد سال‌هایی که بارش زیر متوسط سالانه بوده، بیشتر و دوره دوام آنها نیز بیشتر بوده است. تداوم سال‌هایی که بارش بالاتر از متوسط سالانه بوده خیلی کم بوده و ضریب تغییرپذیری زیادی از خود نشان می دهد. برعکس تداوم سال‌هایی که بارش زیر متوسط سالانه بوده، بسیار زیاد بوده است (شکل ۲). برای درک بهتر از چگونگی تغییرات سالانه بارش در خاش میانگین متحرک سه و پنج ساله بارش نیز ترسیم گردیده که روند تغییرات بارش فصلی را بهتر نمایش می دهد (شکل ۸).

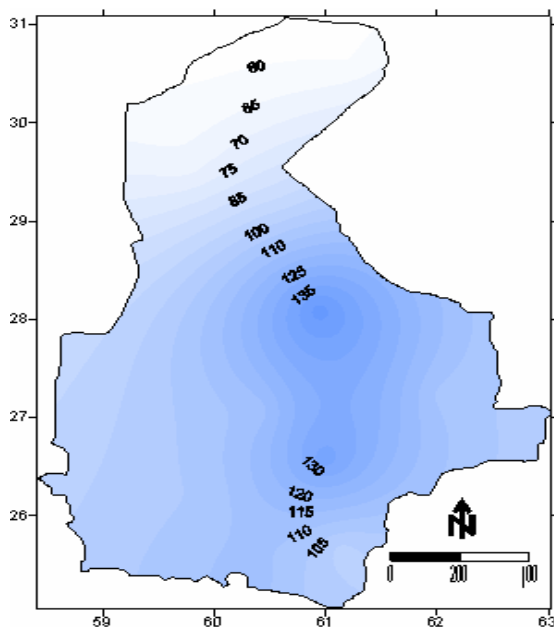
علاوه بر ناعدالی توزیع بارش سالانه در خاش، در مقیاس ماهانه نیز ناهموزنی زیادی به چشم می خورد. با وجود این که تقریباً همه ماه‌های سال در خاش از بارش برخوردار می باشد، اما از توزیع نایکسانی برخوردار می باشد. مقدار متوسط ماهانه بارش خاش ۱۲ میلی متر می باشد که از توزیع یکسانی بین ماه‌های سال برخوردار نمی باشد. ماه‌های فصل زمستان پربارش‌ترین ماه‌های سال می باشند و به عبارتی بیش از نیمی از بارش خاش در این ماه‌ها ریزش می نماید. ماه‌های فصل تابستان خشک‌ترین ماه‌های سال خاش بوده و مقدار بارش این ماه‌ها بسیار ناچیز می باشد.

از لحاظ توزیع فصلی بارش در خاش نیز فصل زمستان بیشترین بارش فصلی را به خود اختصاص داده است. به عبارتی دیگر خاش از رژیم بارش زمستانه برخوردار می باشد. بارش فصل پائیز و بهار تقریباً برابر بوده و خشک‌ترین فصل بارشی خاش، تابستان می باشد. برآورد مقدار بارش و نحوه توزیع آن یا به عبارتی برآورد فراوانی مقدار بارش یک منطقه و حتی یک ایستگاه فاکتور بسیار مهمی در درک صحیح تر ویژگی‌های بارشی آن منطقه و ایستگاه خواهد داشت. سابقاً به این فاکتور مهم بارشی کمتر توجه می شده ولی نقش آن در

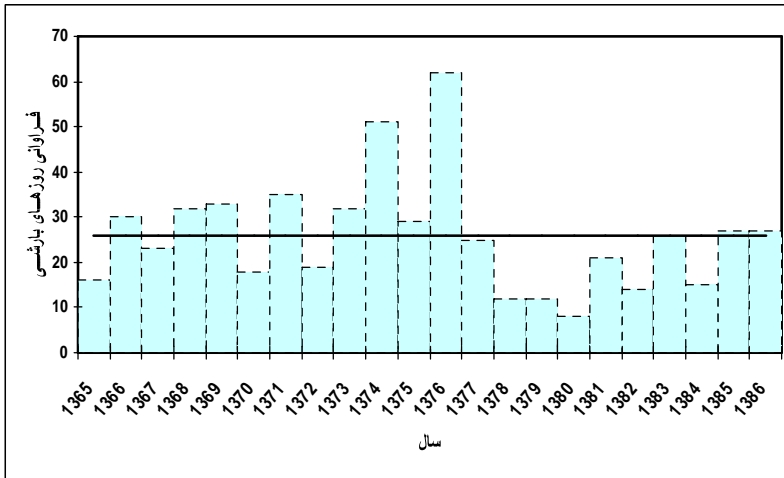
درک ویژگی‌های بارشی یک منطقه غیر قابل انکار می باشد. توزیع مقدار بارش در خاش نشان می دهد که از لحاظ مقدار بارش دریافتی هفت طبقه متمایز وجود دارد. بیشترین فراوانی مقدار بارش مربوط به طبقه اول یا بارش با مقدار ۰ تا ۱۰ میلی متر می باشد. این طبقه بندی نشان می دهد که بارش منطقه عمدتاً ویژگی آرام داشته و شدید و طغیانی نمی باشد. با توجه به اینکه معیار انتخاب بارش طغیانی و شدید برای هر منطقه متفاوت می باشد، باید اذعان نمود که بر اساس ویژگی‌های محیطی منطقه بارش از ویژگی زیاد آرامی هم برخوردار نیست. به نظر می رسد با توجه به فقر پوشش گیاهی و عدم اجرای طرح‌های کنترل آب و آبخیزداری بهینه حتی بارش‌های بیش از ۱۵ میلی متر نیز خسارت بار باشد.

متوسط تعداد روزهای بارشی خاش ۲۶ روز می باشد که در مقابل مقدار متوسط روزهای بارش سالانه انزلی که نزدیک به ۱۲۰ روز می باشد بسیار ناچیز است. آهنگ توزیع روزهای بارشی سالانه به تبعیت از بارش سالانه نامتعادل بوده و از توزیع یکنواختی برخوردار نمی باشد. سال‌های پربارش از تعداد روزهای بارشی بیشتر و سال‌های کم بارش از تعداد روزهای بارشی کمتر برخوردار می باشد (شکل ۷). در یک قضاوت کلی بین تعداد روزهای بارشی و مقدار بارش هر سال و روند آنها می توان بیان کرد که در سال‌های پربارش نیز تعداد روزهای بارشی افزایش چندانی ننموده و بیشتر، بارش از لحاظ مقدار افزایش داشته است. در نتیجه در سال‌های پربارش می بایست بارش‌های پرمقدار را کنترل و از آنها استفاده نمود. باید اذعان داشت که در سال‌های پربارش هرچند مقدار بارش روزانه افزایش می یابد، از یک قاعده منظم پیروی نمی کند. به این معنی که مشاهده شده با افزایش سال‌های خشک وقوع بارش‌های رگباری و شدید افزایش یافته است. هرچند که این بیان نیز از نظم خاصی برخوردار نیست که به ویژگی سرکش و متغیر بودن یا غیرقابل پیش بینی بودن بارش در مناطق خشک برمی گردد. از نظر توزیع زمانی روزهای بارشی بین ماه‌های مختلف سال نیز نایکنواختی چشمگیری مشاهده می شود، به طوری که فقط چند ماه از سال (ماه‌های فصل زمستان) بیش از ۹۰ درصد روزهای بارشی را به خود اختصاص داده‌اند.

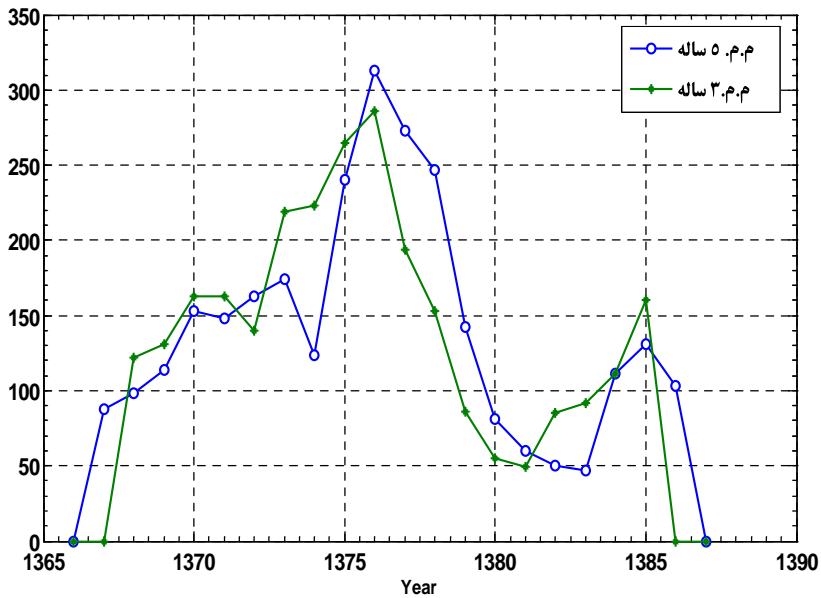
تنها با برآورد متوسط روزهای بارشی و آهنگ تغییرات زمانی آن در یک منطقه، نمی‌توان به درک درستی در مورد روزهای بارشی آن منطقه دست یافت. برآورد و شناسایی ویژگی‌های روزهای بارشی و آهنگ تغییرات زمانی آن در مقیاس ماهانه می‌تواند ما را در شناخت بهتر و تصمیم صحیح‌تر در مورد بارش منطقه یاری دهد. ایستگاه خاش در دوره مورد مطالعه ۵۶۷ روز بارشی داشته است که مقدار بارش از ۰/۱ تا ۶۸/۸ میلی‌متر در نوسان می‌باشد. بنابراین مشاهده می‌گردد که مقدار بارش روزهای بارشی از تغییرات شدیدی برخوردار بوده و لزوم یک طبقه‌بندی روزهای بارشی احساس می‌گردد. بنابراین ابتدا روزهای بارشی خاش استخراج گردیده و ویژگی‌های آنها برآورد شد. سپس آستانه‌های برای تیپ روزهای بارشی تعیین گردید (جدول ۲). آنگاه با اجرای یک تحلیل خوشه‌ای بر روی روزهای بارشی خاش، شش کلاس روز بارشی استخراج گردید. ویژگی روزهای بارشی در جدول (۳) آمده است. ارتباط کلاس‌های روزهای بارشی نیز در شکل (۹) نمایش داده شده است.

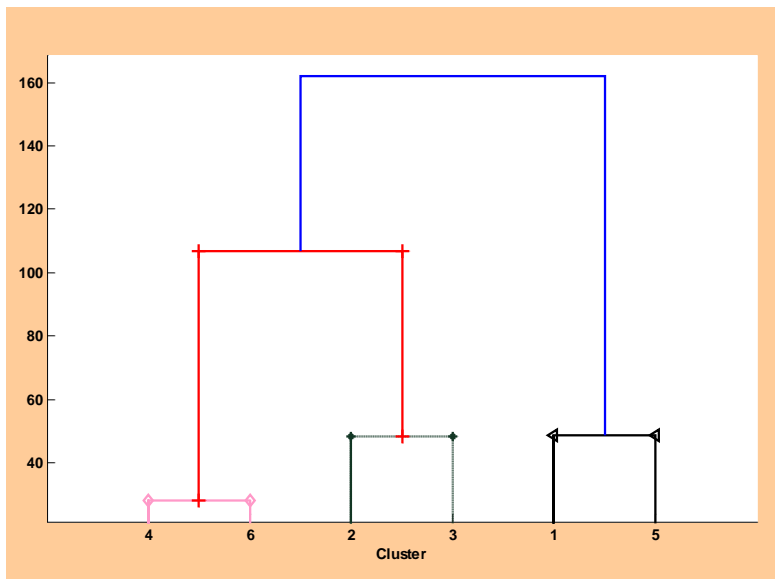
شکل ۶: آهنگ تغییرات مکانی بارش در پهنه استان سیستان و بلوچستان

شکل ۷: متوسط روزهای بارشی خاش و آهنگ تغییرات سالانه آن ۱۳۶۵-۱۳۸۶

شکل ۸: نمودار میانگین متحرک سه و پنج ساله بارش خاش ۱۳۶۵-۱۳۸۶

شکل ۹: نموداردرختی ارتباط تیپ‌های بارشی (مقدار بارش) ایستگاه خاش ۱۳۶۵-۱۳۸۶

جدول ۲: آستانه‌های بارشی تیپ روزهای بارشی ایستگاه خاش ۱۳۶۵-۱۳۸۶

شماره تیپ بارشی	آستانه تیپ بارشی (میلی متر)	شماره تیپ بارشی	آستانه تیپ بارشی (میلی متر)
۱	۰/۱-۲	۴	۱۴-۲۵
۲	۲-۶	۵	۲۵-۵۰
۳	۶-۱۴	۶	> ۵۰

جدول ۲: ویژگی‌های تپ روزهای بارشی ایستگاه خاش ۱۳۸۶-۱۳۶۵

کمینه بارش	بیشینه بارش	فراوانی روزهای بارشی	میانگین بارش	
۰/۱	۲	۲۷۸	۰/۷	تپ ۱
۲/۱	۵/۸	۱۳۴	۳/۷	تپ ۲
۶/۱	۱۳/۶	۹۰	۹/۴	تپ ۳
۱۴	۲۴/۴	۴۳	۱۸/۴	تپ ۴
۲۶/۲	۴۸/۵	۱۸	۳۴/۶	تپ ۵
۵۴/۱	۶۸/۸	۴	۶۱/۵	تپ ۶

معرفی تپ‌های روزهای بارشی خاش

انجام یک تحلیل خوشه‌ای بر روی آرایه استاندارد ($std\ 425 \times 8$) و ادغام روزها بر اساس روش «وارد» نشان داد که خاش دارای شش تپ روزهای بارشی تقریباً متمایز است. در زیر بر اساس جداول (۴ و ۵) به بررسی و تشریح این تپ‌های بارشی پرداخته می‌گردد.

تپ روز بارشی شماره یک

آستانه بارشی این تپ بین ۲-۰/۱ میلی متر قرار داده شده است. میانگین بارش در این تپ ۰/۷ میلی متر و فراوانی رخداد آن در طول سال بسیار بالا بوده و به عنوان تپ روز بارشی غالب معرفی می‌گردد. بدینگونه می‌توان بیان نمود که روزهای بارشی خاش بیشتر از نوع تپ شماره یک می‌باشد. بنابراین روزهای بارشی دارای ویژگی بارشی آرام و کم مقدار می‌باشد. از لحاظ رژیم بارشی، این تپ دارای رژیم زمستانه-بهاره می‌باشد. هر چند احتمال رخداد این نوع روز بارشی در تمام ماه‌های سال وجود دارد ولی احتمال آن در ماه‌های فصل زمستان و بهار بیشتر از سایر ماه‌های سال می‌باشد.

تپ روز بارشی شماره دو

آستانه بارشی این تیپ بین ۶-۲ میلی متر قرار داده شده است. میانگین بارش در این تیپ ۳/۷ میلی متر بوده و از لحاظ فراوانی رخداد بعد از تیپ شماره یک غالب‌ترین نوع تیپ می باشد. از بین ۵۶۷ روز بارشی در خاش، تیپ شماره یک دارای ۲۷۸ رخداد و تیپ شماره ۲ دارای ۱۳۴ رخداد می باشد. این فراوانی نشان می دهد که تیپ شماره یک دارای فراوانی بسیار بالایی می باشد. از لحاظ رژیم بارشی این تیپ نیز کاملاً شبیه تیپ بارشی شماره یک می باشد و دارای رژیم بارشی زمستان-بهار می باشد. هرچند این تیپ بارشی در تمامی ماه‌های سال رخ داده است.

تیپ روز بارشی شماره سه

آستانه بارشی این تیپ بین ۱۴-۶ میلی متر در نظر گرفته شده و میانگین بارش در این تیپ ۹/۴ میلی متر می باشد. از لحاظ فراوانی رخداد نیز با ۹۰ رخداد از ۵۶۷ رخداد روز بارشی در جایگاه سوم قرار دارد. از لحاظ رژیم بارشی نیز زمستانه-بهاره-پائیزه می باشد.

تیپ روز بارشی شماره چهار

آستانه بارشی این تیپ بین ۲۵-۱۴ میلی متر قرار داده شده و میانگین بارش آن ۱۸/۴ میلی متر می باشد. از لحاظ فراوانی رخداد با ۴۳ رخداد در جایگاه چهارم قرار دارد. از لحاظ رژیم بارشی نیز زمستانه می باشد.

تیپ روز بارشی شماره پنج

آستانه بارشی این تیپ ۵۰-۲۵ میلی متر در نظر گرفته شده و میانگین بارش آن ۳۴/۶ میلی متر می باشد. از لحاظ فراوانی رخداد با ۱۸ رخداد در جایگاه سوم قرار دارد. از لحاظ رژیم بارشی نیز زمستانه می باشد.

تیپ روز بارشی شماره شش

آستانه بارشی این تیپ بیش از ۵۰ میلی متر بوده و میانگین بارش در آن ۶۱/۵ میلی متر می باشد. از لحاظ فراوانی رخداد، دارای کمترین فراوانی بوده و فقط ۴ رخداد از بین ۵۶۷ رخداد بارشی را شامل می گردد. از لحاظ رژیم بارشی نیز زمستانه بوده، منتهی در اواخر پائیز نیز احتمال رخداد آن وجود دارد.

جدول ۳: فراوانی ماهانه تیپ‌های روزهای بارشی خاش (۱۳۸۶-۱۳۶۵)

ماه	تیپ ۱	تیپ ۲	تیپ ۳	تیپ ۴	تیپ ۵	تیپ ۶
فروردین	۵۰	۱۶	۱۰	۲	۱	۰
اردیبهشت	۲۱	۸	۴	۰	۰	۰
خرداد	۲۶	۶	۰	۱	۱	۰
تیر	۲۱	۴	۴	۰	۰	۰
مرداد	۵	۳	۰	۰	۰	۰
شهریور	۱۰	۲	۱	۰	۰	۰
مهر	۴	۴	۰	۱	۰	۰
آبان	۱۴	۴	۴	۰	۰	۰
آذر	۲۱	۲۰	۶	۵	۲	۱
دی	۲۷	۲۴	۱۹	۱۰	۵	۱
بهمن	۳۲	۱۵	۲۶	۱۰	۲	۲
اسفند	۴۷	۲۸	۱۶	۱۴	۷	۰

جدول ۴: فراوانی سالانه تیپ‌های روزهای بارشی خاش (۱۳۶۵-۱۳۸۶)

سال	تیپ ۱	تیپ ۲	تیپ ۳	تیپ ۴	تیپ ۵	تیپ ۶
۱۳۶۵	۸	۶	۱	۱	۰	۰
۱۳۶۶	۱۸	۵	۵	۲	۰	۰
۱۳۶۷	۱۰	۷	۴	۲	۰	۰
۱۳۶۸	۱۵	۹	۶	۲	۰	۰
۱۳۶۹	۱۶	۷	۸	۰	۲	۰
۱۳۷۰	۸	۵	۳	۱	۱	۰
۱۳۷۱	۲۰	۵	۳	۳	۴	۰
۱۳۷۲	۱۱	۱	۴	۳	۰	۰
۱۳۷۳	۲۱	۷	۴	۰	۰	۰
۱۳۷۴	۱۶	۱۱	۹	۱۰	۴	۱
۱۳۷۵	۱۲	۹	۵	۱	۲	۰
۱۳۷۶	۳۱	۱۶	۱۰	۳	۱	۱
۱۳۷۷	۹	۶	۷	۲	۰	۰
۱۳۷۸	۷	۳	۲	۰	۰	۰
۱۳۷۹	۳	۵	۲	۲	۰	۰
۱۳۸۰	۳	۳	۰	۱	۰	۰
۱۳۸۱	۱۰	۹	۲	۰	۰	۰
۱۳۸۲	۱۰	۱	۳	۰	۰	۰
۱۳۸۳	۱۱	۳	۴	۷	۰	۰
۱۳۸۴	۱۱	۳	۱	۰	۰	۰
۱۳۸۵	۱۶	۵	۲	۲	۱	۰
۱۳۸۶	۱۰	۸	۴	۱	۳	۱

نتیجه‌گیری

- بررسی حاصل از تحلیل خوشه‌ای بر روی ویژگی‌های بارش در خاش نشان می‌دهد:
- ۱- خاش دارای شش تیپ بارشی کاملاً متمایز از همدیگر می‌باشد.
 - ۲- بالاترین فراوانی رخداد را تیپ بارش‌های کم مقدار و آرام و پر رخداد و کمترین رخداد را تیپ بارش‌های پر مقدار، شدید و کم رخداد دارا می‌باشد.
 - ۳- تیپ‌های بارشی کم رخداد دارای رژیم بارش زمستانه و در برخی موارد زمستانه- پاییزه می‌باشند. در حالی که تیپ‌های پر رخداد دارای رژیم همه فصول می‌باشند. با این وجود نیز فراوانی با رژیم زمستانه می‌باشد.
 - ۴- تیپ‌های کم رخداد، دارای حالت بارشی شدید و تیپ‌های پر رخداد دارای حالت آرام بارشی می‌باشند.
 - ۵- بارش‌های شدید در فصل زمستان و به ندرت در انتهای فصول پائیز و ابتدای بهار و بارش‌های آرام در سایر فصول سال رخ می‌دهند.
 - ۶- به طور کلی در خاش بارش دارای حات آرام بوده و وضعیت شدید و طغیانی به ندرت پیش می‌آید. از لحاظ مقدار بارش، بارش‌های ناگهانی دارای اهمیت زیادی می‌باشند. زیرا مقدار بارش زیادی را سبب می‌گردند که با وضعیت منطقه سازگاری چندانی ندارد و اغلب سبب خسارت می‌گردد.

منابع

- ۱- ترابی، س، جهانبخش، س، علیجانی، ب، فصیحی، خ (۱۳۸۰)، «طبقه بندی اقلیمی ایران: کاربرد روش چند متغیره»، *مجله پژوهش‌های جغرافیایی*، موسسه جغرافیایی دانشگاه تهران، شماره ۳۹.
- ۲- حیدری، ح؛ علیجانی، ب (۱۳۷۸)، «طبقه بندی اقلیمی ایران با استفاده از تکنیک‌های آماری چند متغیره»، *پژوهش‌های جغرافیایی*، شماره ۳۷، صص ۷۴-۵۷.
- ۳- عطائی، ه (۱۳۸۳)، «پهنه بندی نواحی بارشی ایران»، (پایان نامه دکتری)، دانشگاه اصفهان.
- ۴- علیجانی، ب (۱۳۷۲)، «تعیین نواحی گرمایی آذربایجان به روش تحلیل خوشه‌ای»، *مجله علوم انسانی دانشگاه تربیت معلم*، شماره ۲-۳، صص ۱۰۴-۸۷.
- ۵- علیجانی، ب (۱۳۸۱)، «شناسایی تیپ‌های هوایی باران آور تهران بر اساس محاسبه چرخندگی»، *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، شماره ۶۴-۶۳، صص ۱۳۲-۱۱۴.
- ۶- گرامی مطلق، ع (۱۳۸۳): «پهنه بندی اقلیمی استان بوشهر»، (پایان‌نامه کارشناسی ارشد)، دانشگاه اصفهان.
- ۷- محمدی، ب، مسعودیان، س الف (۱۳۸۶): «ارتباط تیپ‌های همدید ایستگاه سنندج با الگوهای گردشی تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال»، *مجله جغرافیا و توسعه*، شماره ۹، صص ۵۶-۳۹.
- ۸- مسعودیان، س. الف (۱۳۸۴): «شناسایی الگوهای گردشی پدیدآورنده سیلاب‌های بزرگ در کارون»، *جغرافیا و توسعه*، شماره ۵، صص ۱۸۳-۱۶۱.
- ۹- مسعودیان، س الف (۱۳۸۲): «بررسی پراکندگی جغرافیایی بارش در ایران به روش تحلیل عاملی دوران یافته»، *مجله جغرافیا و توسعه*، صص ۸۹-۷۹.
- ۱۰- مسعودیان، س الف (۱۳۸۴): «شناسایی رژیم‌های بارش ایران به روش تحلیل خوشه‌ای»، *پژوهش‌های جغرافیایی*، شماره ۵۲، صص ۶۱-۴۷.
- ۱۱- مسعودیان، س الف؛ عطائی، ه (۱۳۸۴): «شناسایی فصول بارشی ایران به روش تحلیل خوشه‌ای»، *مجله علوم انسانی دانشگاه اصفهان*، جلد هجدهم، شماره ۱، صص ۱۳-۱

- ۱۲- نظری پور، ح (۱۳۸۶): «تحلیل هم‌دیدگی بارش‌های سنگین استان بوشهر»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی (اقلیم‌شناسی)، دانشگاه اصفهان.
- ۱۳- نظری پور، ح (۱۳۸۸): «نقش شناسایی الگوهای موجد بارش‌های فوق سنگین در کاهش خسارات سیل در استان بوشهر»، مجموعه مقالات همایش ملی کاهش اثرات بلایای جوی و اقلیمی، اردبیل، صص ۱۳۰-۱۱۲.
- ۱۴- نظری پور، ح (۱۳۸۶): «شناسایی تیپ‌های هم‌دید ایستگاه نایین در دوره آماری (۲۰۰۴-۱۹۹۲)»، *گازنامه علمی تخصصی اطلس*، ص ۱۱۴.
- ۱۵- نظری پور، ح (۱۳۸۶): «شناسایی تیپ‌های هم‌دید ایستگاه خوربیابانک در دوره آماری (۲۰۰۴-۱۹۸۵)»، *مجله نیوار*، شماره ۶۶ و ۶۷، صفحات ۳۸-۲۷.
- 16- Bacher, J. (1996), "**Cluster analysis**", Munchen: Oldenbourg, 424 pp.
- 17-Baldwin, M. E., and S. Lakshmiarahan (2002), "**Rainfall classification using histogram analysis: An example of data mining in meteorology**", Technical Report, School of Computer Science, University of Oklahoma, Norman, OK.
- 18-Domroes, M., Kaviani, M., and Schaefer, D. (1998), "An analysis of regional and intra-annual precipitation variability over Iran using multivariate statistical methods", *Theor. Appl. Climatol.* 61 (3-4), 151-159.
- 19-Gerstengarbe F.W., P.C.Werner, and K.Fraedrich (1999), "**Applying Non-Hierarchical Cluster Analysis Algorithms to Climate classification: Some Problems and their Solution**", *Theor. Appl. Climatol.* 64, 143-150
- 20-Jackson, I.J., Weinand,H (1995), "**Classification of tropical rainfall stations: a comparison of clustering techniques**", *Int. J. Climatol.* 15, 985-994.
- 21-Kaufman,L., Rousseuw, P.J (1990), "**Finding Groups in Data: An Introduction to Cluster Analysis**", Wiley, NewYork, 344 pp.

22-Littmann, T. (2000), "An empirical classification of weather types in the Mediterranean Basin and their interrelation with rainfall", *Theor. Appl. Climatol.* 66, pp 161-171.

23-Romero, R., Sumner, G., Ramis, C., Genoves, A (1999), "A classification of the atmospheric circulation patterns producing significant daily rainfall in the Spanish Mediterranean area", *Int. J. Climatol.* 19,765–785.

24-Singh, C.V. (1999), "Principal components of Monsoon rainfall in normal, flood and drought years over India", *Int. J. Climatol.* 19, 639–652.

25-StatSoft (1994): "*Statistica*", Vol. III, Statistics II. Tulsa: Stat-Soft Technical Support.